

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročnice brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 470.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglast

se računajo po vrstah v petiti. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Posilna, osmrtnice in javne zabave, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravnništvo, odpravnništvo in sprejemanje inšervatov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 5. Ministerski predsednik pl. Szell se povrne jutri v jutro v Budimpešto. Danes se je posvetoval z grofoma Goluchowskim in Thunom.

Pariz 5. »Agence Havas« javlja iz Pretorije, da so, kakor je videti, v Transvaalu prijazno sprejeli predlog Chamberlaina o ponovnem pogajanju med Krügerjem in Milnerjem, da se poravnava nastalo nasprotje.

Pariz 5. Atašaja Schwarzkoppena in Panizzardi povabijo potom vojne, pravosodnega in ministerstva za vnanje stvari, da prideta kakor priči pred vojno sodišče v Rennes.

Rennes 5. (Pravda Dreyfus.) V tajni seji se je proučeval tajni dossier o volunstvu. Labori zahteva, da vrnejo tuje vlasti izdane listine ter da se povabita Schwarzkoppen in Panizzardi kakor priči. Urednik »Matina« Pavel Ribon pravi, kako je Esterhazy spočetka tajil, da bi bil pisal borderô in kako je potem, ko so ga generali pustili na cedilu, priznal, da ga je spisal na povelje Sandherra. Roget imenuje Esterhazyja simulanta, ki nima z izdajstvom ničesar opraviti.

Deffes pravi, da je tudi njemu nasproti Esterhazy priznal, da je spisal borderô. Trarieux pravi, da so listine, predložene vojnemu sodišču, ponarejene in da je neki tuji poslanik imenoval Esterhazyja izdajalcem. Jutri zaslišijo Černuskega v tajni seji.

Madrid 5. Vojno sodišče je rešilo zatožbe Paredosa, poveljnika druge Cerverine eskadre, in Diaza Moreresa, poveljnika ladije »Cristobal Colon« pred Santiagu de Cuba.

Pariz 5. V ulici Chabrol se nicoj ni prepetilo nič posebnega. Položaj se ni izpremenil.

Pretorija 5. Državni pravnik je izjavil, da

P O D L I S T E K

Sanje.

Zapisal Zvonimir Bržanski.

Dnevi so potekali prav jednolično. Ali slednjič se je vendar dogodilo nekaj posebnega: zaljubljen sem se v plavolasko, 19-letno hčerko nekega premožnega trgovca v N. Prav po nasvetu prijatelja, podanem ob bregu Bleškega jezera. Polagoma sem pozabil na prvo ljubezen. Spoznal sem tudi, da plavolaske bolj verno ljubijo nego temnolaske. Bil sem jej prav iz srea udan in ona meni tudi. Dogovorila sva vse tudi radi poroke.

Prišla je polagoma hladna jesen. Spravili smo vse pridelke s polja. — Nekega jasnega, a mrzlega dne sem nadzoroval v zidanihi vinogradi G. prvo pretakanje vina, kar je prišel moj gospodar, g. pl. S., ter mi naročil nekatere važnejše stvari. Hkratu mi je obljubil tudi 14-dnevni naprošeni dopust.

V tem pičlem času bilo mi je pripraviti vse potrebno za ženitev. In prišel je dan poroke. Poročila sva se v soboto, 5 dnij prej, nego je minol moj dopust. Preostalih 5 dnij dopusta sva porabila za potovanje. Ogledala sva si nekatere važnejše kraje prekrasne slovenske zemlje. Bila sva tudi v Pulju in Gorici.

Povrnivši se na svoje mesto jeden dan prej,

niso utemeljene vesti o bližnjem pripranju ino-zemcev, vsled katerih vesti so cele množice tujcev zapustile Johannesburg.

Carigrad 5. Danes se je pogajal Teodor Berger iz Pariza z finančnim ministrom o konverziji carinskega in drugih posojil.

London 5. Glasom poročila iz Bombaya je prišlo na rusko-afganski meji do krvave bitke med Sirdar Mohamed Ismail Kanom, sinom Use Kana, in med afganskim vojaštvom, kateremu je zapovedoval polkovnik Mur Mohamed Kan. S početka se je emirjevim četam godilo hudo, a ko so dobili pomoči, je moral nasprotnik bežati. Rešil se je čez rusko mejo.

Kje nam je mesto?!

Od tistega trenutka, ko je bil najtreznejši a hkratu tudi najnavihanejši politik med nemškimi liberalci, voditelj moravskih Nemcev in steber naj-nenaravnejše stvari na svetu: nemškega nadvladja v deželi Moravski — od tistega trenutka, ko je bil baron Chlumetzky tikom pred potovanjem cesarja na Češko pozvan na cesarski dvor v Ischl in je potem hitel v Budimpešto na pogovore se starim prijateljem Szellom ter je na to zopet prihitel na Dunaj na pogovore s prijatelji in somišljeniki iz liberalnega veleposestva: jelo je šumeti v liberalnem logu nekaj kakor pomladanja sapica, oznanjevalka židovske liberalne renesance! Glavni glasnik in propovednik nove dobe starega židovsko-liberalno — tiranskega slavja je bila seveda »Neue Freie Presse«, glasilo one skupine boriteljev za — svobodo, ki vedo po lastnih skušnjah, in bolje nego kdo drugi, kako dobro je, ako ima človek svoje šatore čim bližje vladnih jasl in ima v svojih močeh, da drugim više ali niže, po meri

nego moja družica — kajti ona je še obiskala prijateljice in sorodnike v Ljubljani — uredil sem stanovanje. G. pl. S. mi je določil lepše in prostorneje stanovanje na južni strani gradu R., prav po moji želji. Pred stanovanjem je bil mičen vrtič.

Uživala sva z ženko res medene tedne. Ona je bila prijazna in mirno bitje. Jaz pa sem opravljal svojo službo najvestneje v popolno zadovoljnost svojega gospodarja. Ker mi je gospodar tudi plačo zboljšal, smo izhajali prav pošteno. Ona mi je gospodinjala prav uzorno; gospodinjstva se je priučila v gospodinjški šoli v L. Včasih — kadar ji je dopuščal čas — mi je pomagala tudi urejevati pisarniške posle. Gospa pl. S. jo je tudi rada imela in jo je šestokrat vabila v svoje stanovanje.

Čez kakih pet mesecev po poroki sem bil poklican na orožne vaje, ki so se vršile slučajno prav blizu mojega rojstnega kraja. G. pl. S. mi je dovolil še dva dni dopusta dlje, nego so trajale vaje. To priliko sem porabil, da sem obiskal starše in sorodnike. Ker me je pot vodila mimo hiše očeta prve moje ljubice — s katerim sva bila prav dobra prijatelja — šel sem obiskat tudi njega. Ravno je odjužinal. Pri čaši domače Bržanke sva se domenila marsikaj. Povedal mi je vse, kaj se je godilo, ko sem jaz odšel v službo. Jedinia hči pobegnila mu je z mladim častnikom in se omožila ž njim. Nastanjeni so bili v mestu G. Sprl se je bil

svoje lastne koristi, obeša hrano — telesno in dušno.

In grof Thun jim je na poti. Ni-li umevno torej, da so jih obšle mamljivo-sladke slutnje, ko je zvit baron Chlumetzky hitel okolo, da čim prej poskrbi vse potrebno za — funeralije ministerstvu Thunovemu. Baron Chlumetzky naj bi bil »bela žena« za avstrijska ministerstva — prav tako, kakor g. Lucanus za pruska ministerstva. Čim je jela plašiti bela žena — slediti mora kmalu smrt v hiši.

A česa naj bi si nemški liberalci želeli bolj, nego smrti v hiši ministerstva Thunovega?! Žalobni zvoki v tej hiši bi zveneli njim kakor rajski zvoki, oznanjajoči — pomlad, ustajenje.

Tako je bilo veselo zašumelo v nemškem taboru. Pa tudi na slovanski strani je bilo opaziti neko nervozno vznemirjenje; zlasti nekatera češka glasila so videla položaj jako resen. Mi Jugoslovani pa smo ostali hladni do dna duše. Mi imamo to tolažbo, da slabše ne more priti. Vemo sicer, da buršikozna politika, taktika slepega zaletavanja, ne donša uspehov, vemo, da ni dober politik oni, ki ljubi politiko katastrof. Ali mi bi vendar skoro želeli kakega ministerstva Chlumetzky. Jeden razlog, radi katerega moramo želeli spremembe na eno ali drugo stran, smo že navedli; drugi, in veliko važnejši pa bi bil ta, da bi gosp. baron Chlumetzky dobil priliko za dokaz — ki naj bi bil zadnji in definitivni — da v ustavni Avstriji so porušeni pogoji za nemško nadvladje, da je v moderni državni trajen boj: proti zakonu narave, proti koristim države in proti svobodnemu razvijanju **zavednih** narodov — nemogoč! Gospod baron naj bi le še enkrat započel ta boj in poraz tega zadnjega moža v nemškem taboru, ki je še nekoliko resnega državnika, bi moral odpreti oči na vseh straneh, da je ura nemškega nadvladja definitivno

z enim tovarišem. Vsled rane, prizadete mu v dvo-boju, je umrl pol leta po poroki.

Med tem pogovorom je vstopila v sobo črna oblečena, mlada ženska. — Bila je ona. Ali kaka sprememba! Prej tako evetoča — ni je bilo več spoznati. Bleda ko smrt, uklonjena od žalosti. Ali lepa je bila vendar še. V prvi hip je osupnila, toda na pozdrav od moje strani mi je podala roko tudi ona in me prosila odpuščenja. Pa saj sem jej bil odpustil že zdavno, prav zato, ker sem jo ljubil resnično. Vpričo očeta mi je začela pripovedovati vse dogodke, od onega dne dalje, ko sem se po nje želji podal na tuje in do smrti nje soproga. Hudo jej je bilo, da me je tako varala. O svoji ženitvi nisem razodel ničesar ne nji in ne očetu njenemu. Tudi o dogodku na jezeru ni slutila ničesar.

Odpotoval sem s prvim večernim vlakom, spremila sta me do bližnjega kolodvora, ona in nje brat. Oči so se jej solzile. Smilila se mi je revica. Podala mi je roko. V slovo sem jej pritisnil prav gorak poljub na ustni.

Za božjo voljo — kaj sem storil?! Jaz — zakonski mož — jaz, ki sem toliko ljubil svojo ženo! In kako ženo sem imel! V tem hipu sem se studil sam sebi in sem sovražil samega sebe. Tresel sem se na vsem životu in v tem stanju grozne duševne potrtosti sem se — zbudil, kajti bile so le **sanje**. (Zvršetek).

odbila in da se ne povrne več, kakor se ne povračajo trenutki, ki so se pogrezili v neizmernost minolosti.

Taka mala katastrofa v osebi Chlumetzkega bi le izčistila ozračje. Danes kažejo sicer vsa znamenja, da nameni, spojeni z avdienco Chlumetzkega, nikakor ne segajo tako daleč, kakor je bilo veselo zašumelo v nemškoliberalnem logu, ali izključena vendar ni taka epizoda v političnem življenju Avstrije. In čim je možna, moramo biti pripravljeni tudi na njo. Na jasnem moramo biti torej, kam se nam bo postaviti, ako bi prišlo do epizode Chlumetzky?!

No, vprašanje je za nas jako jednostavno in odgovor je še jednostavnejši. Bilo v večini, bilo v opoziciji — **naše mesto je na strani Čehov v vseh slučajih in v vseh kombinacijah.** Da ne govorimo o slovanski vzajemnosti in o dolžni lojalnosti do bratskega plemena; ali nam veva tudi lastna korist, ona korist, ki naj bo trajna za bodočnost, da ostanemo nepremično na strani Čehov. To moramo povdarjati, ker ni izključeno, da bi kakovo ministerstvo Chlumetzky hotelo loviti naše poslance. Marsikaka izjava in marsikako znamenje kaže na to, da bi tako ministerstvo svojo prvo nalogo videlo v tem, da — osami Čehi! Kdo ne bi umel take taktike?! Čehi so — tako bi rekli — elitna četa in jedro avstrijskega slovanstva. Osamljeni, poraženi in pobiti oni — prišli bi mi na vrsto kar zaporedoma! Gorje, ako bi le za hip hoteli prezirati to resnico! Taka zmota bi bila usodna, kajti sami bi pomagali brusiti sekire, ki bi pozneje uničila naše narodno življenje. Zločinci na svoji lastni bodočnosti bi bili, ako bi morda radi kakega hipnega uspeha hoteli pozabiti, da v isti hip, ko bi ne bilo več naroda češkega, bi tudi mi Jugoslovani nehali biti činitelj v političnem življenju Avstrije!

V vsakem slučaju torej: ali dosedanja večina srečno prebije sedanjo krizo, ali pa da pride kaka epizoda barona Chlumetzkega, bodi-si z bojnim klicem proti nam Jugoslovanom ali pa z vabljivimi sirenskimi glasovi — naše mesto more biti le tam, kamor nam veva dolžnost! Dolžnost, ki je narekovana od dolžne lojalnosti, od bratoljubja, od duha slovanske vzajemnosti in tudi — ne pozabimo tega! — od onega zdravega egoizma, ki se ne lovi samo od danes do jutri, ampak ki gleda v bodočnost! **Naše mesto je na strani bratskega nam naroda češkega v vseh slučajih in v vseh kombinacijah političnega vrvenja, ki se utegne razviti iz sedanje krize!!**

Bodite dobri!

(Dopis.)

Zadnji članek v »Edinosti« pod gorenjim naslovom je bil na pravem mestu; g. dopisnik je govoril iz srea vsem okoličanom.

Tudi mene je vzbudil imenovani članek, da sem prijel za peró, da podam gospodu vitez Schwarzu odgovora na njegov nauk.

Ko bi bil gospod vitez v koži kakega okoličana, gotovo bi nam ne bil rekel kaj takega. Da bo umel naše obupne klice v naši »Edinosti«, navesti mu hočem samo jeden slučaj.

Pri Sv. Ivanu je skopal naš slavní magistrat velik vodnjak in sicer blizo cerkve. Od vodnjaka kopljejo pod zemljo proti hribu. Na tem delu streljajo z dinamitom; to streljanje z dinamitom je čuti vsako noč po 11. uri in hitro po 4. uri zjutraj. Navadno oddajajo vsakokrat po štiri strele. Kako je to streljanje z dinamitom po noči, tega ni mogoče opisati. Najprej močen sunek, za sunkom pa se strese zemlja, kakor o potresu. In to vse se godi tudi po noči, v onem času, ki je določen za počitek — za spanje. Kolikokrat se Sv. Ivanski prebivalci prebujajo iz spanja, vsi prestrašeni?! Kolikokrat planejo otročiči iz spanja ob takem potresu, ob takem strelu?!

Gospod vitez Schwarz! Svetoivančanje vedo prav dobro, ako so med 11. in 4. uro po noči zapeli na ulici kako pesem, da se jim prav lahko pripeti, da morajo z gospodom, kateremu visi okrog vrata pol lune. Svetoivančanje vedo prav dobro, da se pregrešajo proti javnemu miru in redu, ako motijo druge ljudi v nočnem miru.

Magistrat pa ropota, treska, strasi, pretresa, in žive duše ni, ki bi rekla, da to ne gre, da tudi Svetoivančanje so potrebni počitka.

Kaj mislite, gospod vitez Schwarz, da bi Vas

kedo hotel slišati od razburjenih Sv. Ivančanov, ako bi mu Vi dejali: »Bodi dober, saj gospodje so tako dobri, tako lepo skrbje za-te?« Kaj mislite, da bi dosti izdale Vaše lepe besede, ko nima uboga para niti po noči miru?!

Kako si Vi mislite, ne vem, a potrudite se k Sv. Ivanu in poskusite s tako tolažbo. Da dobite primeren odgovor, to sem pa tako gotov in zakolnem se prav lahko, da nikdar več ne porečete okoličanu: »Bodi dober, saj gospodje so tako dobri!«

Kako skrbé gospodje za okoličana, evo Vam, gosp. vitez Schwarz, dokaza.

S streljanjem in s kopanjem rova, ali kakor navadno pravimo »galerije« — je izgubilo vodo mnogo posestnikov. Našemu okoličanu pa je prav voda glavni vir vsem dohodkom. Ako ni vode, tudi zelenjave ni; ako ni vode, tudi perica ne more prati. Vzemite perici vodo — vzemite jo vrtnarju, vzeli ste jima tudi vsakdanji kruh! In pri Sv. Ivanu se je dogodilo to mnogim družinam. Magistrat išče pri Sv. Ivanu vodo, katero hoče dati mestu — a uničuje ob enem sve-toivanske kmetovalce!

Ako bi jaz ukradel svojemu sosedu vsakdanji kruh, radoveden sem, koliko časa bi čakali, predno bi me utaknili v luknjo. A naš magistrat sme kratiti občinarjem pogoje za vsakdanje življenje! Slavní magistrat pobere lahko vso vodo, vzame lahko vsem posestnikom vsakdanji kruh — žive duše ni na svetu, ki bi rekla: Jemati se ne sme! A kaj hočemo, saj nam je grof Goëss povedal, da je »Trst talijanski« in zato, ker znamo tudi mi »talijanski«, godi se nam tako. Zato pa »bodimo dobri«, da izgubimo vso vodo, da pridemo ob vse dohodke, da umremo lakote in če nas po noči potres, ki ga provzroča dinamit, tudi vrže iz postelje, če nam tudi otroci oholé na božjasti vsled strahu, kaj dé to, saj je najboljšje za nas, da smo dobri, ker »Trst je talijanski« in mi znamo tudi »talijanska«! —

Neki posestnik pa ni še vedel za te zlate nauke. Beračil, prosil, sklepal je roke okoli laške gospode, bil je pri slavnem Mauronerju, bil je na magistratu, tožil je svojo revo, pripovedoval je laškim gospodom, »ki nas imajo tako zelo radi«, da je uničen, ker so mu vzeli vodo; pripovedoval je laškim gospodom, da ves njegov svet ni nič več vreden, ker nima vode, pripovedoval je, da so gospodje spravili ženo ob ves zaslužek, ker ne more prati brez vode — tožil, stokal in prosil pomoči, da ne umrú gladu.

Tudi njemu so gospodje rekli, naj bo dober, a to mu je pomagalo presneto malo. Ker so videli da »bodi dober« nič ne izda, veste kaj so storili?! »Tu imate 10 gl. za vaš vodnjak. — « Z 10 gl. so hoteli gospodje na magistratu plačati revežu vodnjak, vodo in vsakdanji kruh!

Tako se postopa z nami! Ob takih razmerah vozijo se c. kr. vladni uradniki po okolici v družbi one laške gospode, katera ima prvo besedo na magistratu.

Ako bodo okoličani tudi c. kr. vladne uradnike, z njih ekselence na čelu, ljubili prav tako, kakor ljubijo laško gospodo, ne bo naša krivda, saj gospoda na namestništvu sami skrbijo za to, da se c. kr. namestništveni uradniki in laška gospoda predstavljajo okoličanom kakor — veliki prijatelji:

»Enega srea,
Ene krvi!«

Politični pregled.

TRST 6. septembra 1899.

Tuji gosti. Zadnji čas smo imeli v slovenskih pokrajinah več gostov iz sosednjega kraljestva, gostov bolj ali manj odličnih po svojem dostojanstvu, po zgodovinskih spominih, rodbinskih zvezah itd. Častniki generalnega štaba italijanskega so razširili svojo ekskurzijo do naše bele Ljubljane in to najbrže v svrhu proučevanja terenskih razmer — tej vesti se ni oporekalo, da-si so pisali o tem — posnevi našo vest — tudi nemški listi. Potem je prišel državni tajnik v vojnem ministerstvu italijanskem, Dal Verme, s katerim pa tukajšnji laški listi niso povsem zadovoljni, ker je objektivno priznal, da »regione Giulia« ni tako pristno italijanska, kakor jo slikajo irredentovci. To pa ne

krši važnosti njegovega obiska, kajti, če tudi kakor »žurnalista« ni po volji neodrešeneem, ukljub temu je Dal Verme lahko izvrstno rešil svojo — glavno nalogo...

Sedaj se zopet mudi v našem mestu nov gost iz Italije, o katerem trdijo ljudje od raznih strani, da je prišel v važni politični misiji. To je sin slavnega Garibaldija, Menotti Garibaldi. Dobro je, da rešimo pozabljenja slavošpev, s katerim je tega moža pozdravil »Piccolo« in katerega smo že včeraj posneli v kratkih potezah. Toda ta slavošpev je poučen tako — seveda za onega, ki dobro ume irredentovski žargon —, da zasluži, da ga ponatisnemo tu doslovno. »Piccolo« »Salve« Garibaldiju se glasi:

»Po izbornih svojih darovih in delih, po imenu, ki pomenja najčistejšo slavo Italije, najdražjemu gostu, za italiskim pozdravom naše zore najsrčnejši, spoštljivi: dobro došel!

Salve! Pozdrav od zaliva naše Adrije, z višine našega Sv. Justa, pozdrav iz trdnjav Istre, ravnin in lagun furlanskih!

Kar jih je velika majka rodila zavednih sinov od Gradeža do Kvarnerskega zaliva, po obalah in hribih Julske pokrajine, vsi Ti v sporazumljenem navdušenju nudijo roko v pozdrav!

Salve!

Trst, ki zaključuje ramo Italije na eni strani, kakor na drugi Nica — Nica, zibeljka velikanov —, Trst čuti vsako italško, vsako latinsko slavo, vsako slavo civilizacije, ter jo časti.

In v čast bodi ta meščanski pozdrav plemenitemu imenu, katero časte z našim narodom druga debla romanska in ves človeški rod, in ga bodo častili, dokler se bodo oboževali, domovina, svoboda in pravica!«

Ne vemo sicer, če smo povsem pogodili ploho fraz, s katerimi pozdravlja neznani — pesnik v tem panegiriku moža, ki ima to edino zaslug, da je sin slavnega očeta, vendar mislimo, da zadostuje to v označenje mišljenja naših nasprotnikov in v označenje politike slepcev, ki favorizujejo isto politiko naših nasprotnikov, bežečo za cilji, ki so, v kupu fraz sicer, ali vendar drastično in z fenomenalnim cinizmom izraženi v tem slavošpevu. Videant consules!

K položaju. Danes je ni nijedne najnoveje vesti o baronu Chlumetzem in o njegovi »misiji«, ob katero se je oklepalo toliko gorkega koprnjenja liberalne gospode. Druzega, ali prav čisto nič družega ne čujemo o gospodu baronu, nego da se je povrnil v svoje zatišje v divnem Aussee.

Ta navstala tišina — naj zveni to še tako paradoksko govori prav glasno. In če beležimo vspešno, da današnja poročila so zopet precej gostobesedna o namenih grofa Thuna, dobivamo utis, da za sedaj še ni smeti govoriti o ministerski krizi. Preko Budimpešte sporočajo, da grof Thun namerja še nadalje vladati s pomočjo § 14 in da — ako ne bo drugače — tudi poskus za pomirjenje se izvrši s pomočjo tega §.

Preko Brna pa poročajo, da se še v tem mesecu snide parlamentarna komisija desnice, a pred sestankom deželni in državni poslancev čeških da je pričakovati važnih odlokov v prilog Čehom. (Ali morda v odškodnino za odpravo jezikovnih naredeb?! Op. ured.)

Slednjič doznajemo preko Dunaja, da katoliška ljudska stranka najbrže dobi še jedno mesto v ministerstvu. Za vstop v ministerstvo da je določen predsednik zbornice, dr. Fuchs.

To sporočilo pa molči o važnem vprašanju: kateri portfelj naj bi prevzel ta bodoči minister in kdo naj bi se mu — umaknil!

Da navstajajo vse te govorice tikom po nastopu barona Chlumetzkega, je vsaj, če ne družega, velesimptomatično in vzbujajo menenje, da se ne bližamo, ampak še oddaljujemo od tiste nemškoliberalne dobe, katere so se že nekateri veselili, drugi pa bali.

Za razcepljenost in zavist, ki vladati v vrstah nemške gemeinbürgerschaft, je značilen tudi govor ki ga je imel člen nemške ljudske stranke in štajerski poslanec dr. Hohenburger pred svojimi volilci. Britko je tožil na politiki enostranosti in sebičnosti, ki ne da, da bi se vsi Nemei združili za narodno in svobodonošno politiko. Kar s prstom pokazal na memške radikalne življe, ki v toli resnem času raz-

sajajo po nemških krajih na Češkem. Ti živijo da niso nevarni le nemški gemeinbürgerschaft, ampak tudi avstrijskemu nemštvu samemu. Schönererjancem je očital strast in pretirano samoljubje in je izrekel določeno, da ne vstopi nikdar v Schönererjevo skupino.

Potem pa je prišlo čudno: poslušalci so viharo ploskali tem izvajanjem, kar pa jih ni oviralo, da so potem vsprejeli resolucijo uprav Schönererjanskega kroja, zahtevajočo najstrastnejši odpor proti zistemu in pa, da se volitve v delegacije preprečijo z vsemi sredstvi.

Več pa noče tudi Schönerer. In tako se mešajo pojmi v nemških glavah na srečo — § 14.

Narodonostno vprašanje in socialna demokracija. Neki graški list pravi, da je tudi za mednarodno socialno demokracijo Avstrije narodno vprašanje postalo važen predmet, katerega mora rešiti pred vsem. Že strankarski shod, ki se je leta 1897. vršil na Dunaju, je moral delati koncesije pritiskajočemu slovanskemu življu. Shod v Brnu zadnje spomladi so morali odložiti isto tako iz narodnih vzrokov. Po zahtevi razmer so morali svojo organizacijo federalizirati in določiti nemščino le kakor »praktično potrebno« sredstvo za občevarje, iz česar pa ne sme izvirati noben privilegij, ki bi izključeval druge jezike. A češko zastopstvo stranke pripravlja že sedaj dodatke, ki so naperjeni proti nemškemu občevalnemu jeziku. Posl. Daszynski je rekel nekoč, da je socialna demokrat in Poljak, tako se bo glasilo — meni graški list — kmalu: Nemec in socialna demokrat! in dostavlja, da bo možno — čim bo potisnjen Marxov internacionalizem — skupno nastopanje nemškoradikalnih strank in socialne demokracije.

Domače vesti.

Zlata maša. Iz Škocijana nam pišejo: Dne 25. t. m. se bo vršila v Škocijanu redka slavnost, katero tukajšnji domačini nestršno pričakujejo. Tukajšnji dušni pastir, č. g. France Klemenec, bo obhajal ta dan svojo zlato mašo. Razum mnogih njegovih čestilcev udeleži se te slavnosti tudi prevzvišeni škof tržaški, A. M. Štrk, ki bo o tej priliki tudi birmal tukajšnje otroke.

Protestujemo! Pišejo nam: Gospod Dompieri, župan tržaški, se je čutil dolžnega, da v imenu vsega meščanstva pozdravi Garibaldija. To je za nas žaljenje, ker tržaški Slovani nimajo povoda, da bi pozdravljali laške takoimenovane generale in protestujejo proti temu, da se gospod Karol drzne govoriti v imenu vsega meščanstva, ko vendar dobro ve, da je nas Slovanov 50—60 000, ki se ne strinjamo s takimi demonstracijami. Gospod Dompieri misli morda, da si s tem tragikomičnim nastopom utrdi zopet majajoči se stolček županski! Toda ni je rešitve več. Tudi če bi prišli vsi Garibaldiji in Garibaldiči, ga ne rešijo več!

Živlo Menotti Garibaldi! Pišejo nam iz okolice: Sin pokojnega ustvaritelja Italije, Menotti — je v Trstu. Spremljejo ga povsod: Benussi, Bernardino in d'Angeli — mestni svetovalci. D'Angeli je Garibaldijev osebni prijatelj. V občinski dvorani je župan Dompieri vsprejel Garibaldija in ga pozdravil v imenu mesta. »Garibaldi je hotel videti mestno dvorano« — pravi »Piccolo« — rekši (Garibaldi namreč): »Videti hočem dvorano, kjer je tolikokrat zadonela beseda protesta in zagotovilo italijanske pravice«. — V palači, kakor tudi po cesti so neodrešeni navdušeni pozdravljali laškega generala. Iz kavarne »Volto di Chiozza« se je kar usulo občinstvo, da je pozdravilo laškega generala — v spremstvu: Benussija, Bernardino-ta in d'Angelija. —

Z d'Angelijem, zastopnikom c. kr. uradnikov, se vozijo po okolici tudi visoki c. kr. uradniki na tukajšnjem namestništvu. Ako je tem gospodom prav, da se isti Angeliji vozijo po mestu z Garibaldijem, je pa nam — tudi.

Dobro! naj se le vesele. Tudi mi kličemo gospodu generalu: »Dobro došel!« kajti ne prihaja nam na um, da bi se jezili nad tem, kar skuha Lahi in vlada skupaj. Ko bode juha prevročja, katere ne bo mogla vlada več ohladiti, tedaj nas bo že klicala in prosila, naj jej pomagamo — a prepričana naj bo, da imamo že danes skržena ona dva prsta na roki, katera skržemo navadno,

kadar hočemo komu pokazati pod nos — nekaj prav neprijetnega.

Dobrodošel torej, Menotti Garibaldi na avstrijskih tleh!

Njegovega osebnega prijatelja d'Angelija pa prosimo, naj povabi v to družbo tudi one gospode, s katerimi se je pred kratkim vozil po okolici. To bo še-le prava družba, vredna »del diritto italiano«.

Slaven gost — v tramwaju! Bojimo se, da v »Piccolo«-vi zalogi — bujne frazeologije nastane za nekaj časa zevajoča praznina, kajti tolika potrata, kakoršnja si privoščajo na »governu z lesnega trga«, povodom zgodovinsko-slavnega dogodka: prihoda Minottija, mora zmanjšati tudi največji kup. Ali nečesa ne umejemo?!

Kako se s takimi slavospevi strinja dejstvo, da so velikega Garibaldija vozili po Trstu s — tramwajem?! To je za naše navadne duševne moči zagonetka. Vsaj kakov landö bi bili lahko privoščili slavnemu gostu. Ali pa je bil poseben namen? Ali se jim je zdelo, da bo slaven gost bolj viden in širši krogom, ako se vozi v tramwaju? Ali je bilo tako prikladnejše za goste, ki so čakali pred kavarno Chiozza?! Pojasnila bi utegnil dati telefon mej kavarnami Speechi in Municipio in Chiozza! Znaajo pa, znajo, to jim mora priznavati tudi najhujša zavist!!

Za žensko podružnico sv. Cirila in Metoda je darovala Marica 2 kroni namesto evetke na grob pok. gospodičini Schmidovi.

Vse one kmetovalce, ki mislijo naročiti si umetnih gnojil, vabimo, naj se, brže-bolje, oglasi v našem uradu, Via Geppa 14. nad. I. od 9-11 prepl. ali od 5-7 pop. vaki dan, ob nedeljah in praznikih pa od 9 1/2-11 1/2 predp.

Vsakdo mora ob naročitvi predplačati na ime varščine 1 gl. za met. stot. (kvintal).

Otvoritev »Mestnega doma« v Ljubljani.

— Ljubljansko dobrovoljno gasilno društvo priredi dne 7., 8. in 9. septembra slavnostno blagoslovljenje in otvoritev »Mestnega doma«. Spored slavnosti. V četrtek 7. septembra 1899: a) od 1 ure popoldne pričakovanje in pozdravljanje društev in gostov pri vseh vlakih ter spremljevanje istih v mesto; b) ob 4. uri popoldne shod deželnih gasilnih društev; c) ob 7. uri zvečer zbiranje društev in deputacij pred mestno hišo na Mestnem trgu in od tod odhod k podoknici gosp. župana ljubljanskega in gosp. predsednika zveze in nadzornika kranjskih gasilnih društev; d) po serenadi koncert v restavraciji pri »Zvezdi«. V petek 8. septembra 1899: a) ob 5. uri zjutraj budnica po mestu. Proga: Iz »Mestnega doma« čez mesarski most, po sv. Petra cesti, skozi Prešernove in Šelenburgove ulice, po Kongresnem trgu, skozi Gosposke ulice, po Turjaškem trgu, po Bregu, čez Št. Jakobski most, po Starem, Mestnem in Vodnikovem trgu, v »Mestni dom«; b) ob 9. uri popoldne zbiranje društev pred »Narodnim domom«, od tod skupni odhod pred »Mestni dom« k sv. maši na planem. Pričetek sv. maše ob 10. uri. Proga: Bleiweisova cesta, Erjačeva cesta, Gradisce, Kongresni trg, Gosposke ulice, Turjaški trg, Breg, Sv. Jakoba most, Stari, Mestni, Vodnikov trg; c) po sv. maši blagoslovljenje gasilnega orodja in »Mestnega doma« ter izročitev istega gasilnemu društvu; d) ob 1. uri skupni obed na vrtu pri »Zvezdi« in pri Hafnerju; e) ob 3. uri popoldne velika vaja na Vodnikovem trgu; f) ob 4. uri popoldne zbiranje društev pred »Mestnim domom« in od tod skupni odhod h koncertu na Koslerjevem vrtu. — Vstopnina 30 kr. Društva in deputacije so vstopnine proste. V soboto 9. septembra 1899: Izleti v okolico. Oglasilo se je že lepo število društev, katera se udeležijo teh slavnosti. Prav bi bilo, če se oglašijo tudi iz naše dežele.

Ali so demonstracije umestne? »Rdeči Prapor« od dne 1. t. m. piše: »Po Ljubljani se raznašajo čudni glasovi. Šepeče se, da se priredi tega meseca — celo dan je baje že ustanovljen — demonstracija proti Nemeem. Ideja se je porodila baje v krogih »radikaleev« krog »Slov. Lista«. Izrečno konstatiramo to samo kot govorico, ker ne moremo verjeti, da bi se to resno nameravalo. Brez obzira na vse drugo bi bila to velika neumnost, ki ne bi imela prav nobenega drugega pomena, kakor da bi končno zopet nekoliko zapeljanih fantov zaprli, kakor se je zgodilo ob znanih demonstracijah v »Zvezdi«. Za tako podjetje ni

nobenega hipnega povoda. Zato upamo, da ostane govorica samo govorica in da iz nje ne izleže nič drugega«.

Tako »Rdeči Prapor«. Uporabljamo zgornje pametne nasvete — mutatis mutandis — o presojevanju umestnosti ali neumestnosti demonstracije za slovenske šole v Trstu, katera ideja se je porodila v krogih »radikaleev« krog »Rdečega Praporja!« —

Okrajna bolniška blagajna. Minolega tedna se je prijavilo 444 slučenjev bolezni, 462 oseb se je proglasilo zdravimi in v zdravljenju jih je ostalo 874, med njimi 147 ponesrečenec na delu. Prestopkov proti zdravniškim naredbam se je naznačilo 135. Podpor je blagajna izplačala ta teden 9554.56 kron.

Dražbe premlenln. V četrtek, dne 7. septembra ob 10. uri popoldne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premlenln: v ulici Chiozza št. 14, hišna oprava; v ulici Riborgo št. 10, hišna oprava; v ulici Farneto št. 50, hišna oprava; v ulici Giulia št. 11, konji in vozovi; v Sv. M. M. Zgornji št. 88, ob 12. uri, hišna oprava in drugo; v Lonjerju (Slovenja ves) št. 43, prešiči.

Stavbena statistika. Tekom tega leta, do 24. avgusta, se je zidalo v Trstu 78 novih hiš s 937 stanovanji, katera imajo po dve do šest sob. O selitvi je ostalo praznih 247 mestnih stanovanj razne vrste in 30 vil in stanovanj na kmetih v Tržaški okolici. Tudi 30 skladišč je še v mestu na razpolago. Lanskega leta je bilo istodobno praznih 180 stanovanj in 21 skladišč.

Sleparija z blekljem. V Bednarzevo prodajalnice koles v ulici Ponte rosso je prišla včeraj ob dveh popol. elegantna gospica, ki se je nazivala Ines kontesa Biringier, bivaajoča v vili Franellich v ulici Chiozza, ter prosila, da ji pošljejo 3 kolesa v vežbalnico imenovane tvrde, kjer si hoče izbrati eno kolo. Prošnji so ugodili seveda. A »kontesa« je poslala bicikelj neposredno v zastavljalnico, kjer je dobila zanj 70 glđ. Kmalu se je pokazalo, da je bilo vse dobro premišljena sleparija. Sedaj iščejo redarji »konteso« Ines.

Med bratoma. Brata Pešic, oba mesarja, sta se srečala včeraj v starem mestu ter se začela prepirati. Kar je Josip Pešic potegnil nož ter ranil brata na več mestih. Josipa so aretirali, ranjenca pa spravili na rešilno postajo in potem v njegovo stanovanje.

Zaradi dvoboja. Cesare Piccoli, absolviran jurist in nadobuden sin po želji »velike matere«, in pa stavec Corsig, katera so tuk. oblasti zaprle zaradi dvoboja, ki sta ga imela v Benetkah, sta bila včeraj obsojena vsaki na tri mesece ječe.

Smrt na delu. 60-letni Pavel Solassi je sinoči popravljajl neko barko, ki je bila postavljena na stebre. Stebri so se podrli in barka je ubila delavca. Zdravnik, ki je nemudoma prihitel na lice mesta, je dal mrliča prenesti v mrtvašnico pri sv. Justu.

Različne vesti.

Kuga na Ruskem. Glasom poročila v »Praviteljstvenem vestniku« se je prvi slučaj kuge pripetil dne 11. julija st. v vasi Voloboka v Astrahanski okolici. Potem je zbolelo 24 oseb, od katerih jih je umrlo 23. Od 3. avgusta se je bolezen krčila vsled varnostnih odredb, ki jih je izdala vlada, a od 10. avgusta ni bilo več nobenega novega slučaja.

Politično društvo „Edinost“,

priredi

v nedeljo dne 10. t. m., ob 4. uri pop.

javen shod v Barkovljah

z nastopnim dnevnim redom:

1. Nagovor predsednika.
2. Naše razmere in naše želje.
4. Slučajnosti.

Shod se bo vršil v »Narodnem domu«.

Narodno gospodarstvo.

Tržaška posojilnica in hranilnica, uknjižena zadruga z omejenim poroštvom, ulica 8. Francesco šte. 2, je imela do konca avgusta prometa gld. 1.351.562-66; lansko leto v istem času pa gld. 615.765-06; razlika, oziroma prirastek je torej 735.797-60. Promet se je torej več nego podvojil. In tako naraščanje opazujemo letos že vse leto.

Res, z veseljem moramo konstatovati velikanski napredek tega zavoda posebno v tem letu.

Ker smo ravno ob zaključku dveh tretjin l. 1899, bo gotovo zanimalo vsacega Slovenca, če podamo tu statistiko prejšnjih let, da lahko še bolje vidi vsakdo, kako to naš potrební in koristni zavod lepo rase in napreduje.

Leta 1892. je bilo prometa gld.	76.497-31.
" 1893. " " " "	116.877-61.
" 1894. " " " "	204.208-86.
" 1895. " " " "	377.801-98.
" 1896. " " " "	568.527-81.
" 1897. " " " "	790.854-23.
" 1898. " " " "	1.175.469-21.
" 1899. do 31. avgusta pa	1.351.562-66.

Skupen promet do 31. avg. t. l. gl. 4.661.797-67.

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu avgustu je 129 strank uložilo 38.310 gld. 23 1/2 nč. 102 stranki vzdignilo 16.328 gld. 76 nč. 29 strankam se je izplačalo posojil 17.670 gld. — nč. Denarni promet 111.541 gld. 34 1/2 nč.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Strassburg 6. Na slavnostnem obedu v cesarski palači je izustil cesar Viljem zdraviljevo, skatero je gospodom izrekel zahvalo na stanju, v katerem je našel deželi. Cesar spoštuje čutstva stare generacije, kateri je bilo težko, udati se v nove odnose. Pred vsem je polagal na srce gospodom od cerkve, da skrbje z vsem svojim vplivom za to, da se bosta vedno bolj utrjala spoštovanje do krone in zaupanje do vlade.

Dunaj 6. Čujemo, da bo državni zbor sklican v zadnji tretjini meseca oktobra in sicer samo jeden dan za volitev v delegacije. Govoré, da so bili odločilni jako važni vzroki za to, da je grof Thun zategnil sklicanje državnega zbora.

Pariz 6. Govore, da se je Labori obrnil do cesarja Viljema in kralja Humberta s prošnjo, naj v imenu človečanstva dovolita Schwarzkoppeno oziroma Panizzardiju, ali da prideta na pričevanje v Rennes, ali pa, da se zaslúša po sodni komisiji. »Echo« in »Eclair« trdita, da se Demange ni hotel pridružiti temu koraku Laborija.

London 6. Na shodu volilcev v Arbroathu je rekel Morley, da bi morali Transvaal, ako bi ga hoteli premeniti v kolonijo krone, vzdrževati le se silo. Ne treba, da je Anglija država roparjev in vojna s Transvaalom bi značila najnižjo sramoto.

N. o 3.
1899.

Oglas.

Na c. kr. hrvatskoj gimnaziji u Pazinu, na kojoj će biti učenje njemačkog jezika obvezatno za sve učenike, a talijanski će se jezik učiti kao relativno obvezatan predmet, početi će školska godina 1899.-1900. 16. septembra t. g.

Upisivanje učenika započeti će 15. t. mj. na 8 sati prije podne. Učenike valja da doprate roditelji ili njihovi predstavnici, te da donesu njihov krsni list, svjedodžbu pučke škole i liječničku svjedodžbu o zdravlju.

Prijamni ispiti držati će se 16., 17. i 18. t. mj. od 8 sati u jutro do 12 sati o podne. A poslije podne od 3 do 4 sata.

18. bit će svečana služba božja a 19. započeti će redoviti nauk.

Ravnateljstvo c. kr. gimnazije

Pazin 4. septembra 1899.

Fr. Matejčić,

privremeni voditelj.

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravilstva in specialist za očesne bolezni
se je preselil

v ulico Valdirivo šte. 3, I. nad.

Ordinira na domu vsaki dan od 8 do 8 1/4 zjutraj in od 1 do 2 popoldne. — Za uboge od 2 do 3 v ulici Molina piccolo šte. 1, I. nadstr.

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd
Steklenica z navodilom stane le 20 nvč.
ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.

Zanimiv oglas kolesarjem.

kolo iz tovarne

Johann Puch iz Gradca

ustanovitelja industrije za kolesa,

je najbolje kolo sveta

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente šte. 10.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLÉDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnice in peresule, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni batl konkurence.

FILIJALKA

c. kr. priv. austrijskega kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 1/4 %	30-dnevni odkaz 2 1/2 %
30. " " 3 1/4 %	3-mesečni " 2 1/2 %
	6. " " 2 1/2 %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnosno 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2 1/2 % na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Inomostu Czovec, Ljubljano, Line, Olomue, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez troškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1 % provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predjmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijansk v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

Anton Širca

GORICA
Nunska ulica št. 12.

Konsumna zaloga olja

razpošiljatve iz glavnih pridelkov od 5 litrov naprej (prosto Gorica).

Olje jedilno fino	32 nvč.
" dalmatinsko	36 "
" istrsko	40 "
" namizno La	44 "
" " najfinejše	48 "
" " extra	56 "
" " specialitetno	60 "
" Posebno za cerkveno luč	38 "

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v svih kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gld. 4.000.000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	" 13.326.316-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	" 1.632.248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	" 49.465-07
Rezerva na razpolaganje	" 500.000—
Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (A)	" 333.823-42
Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (B)	" 243.331-83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje	" 500.000—
Obična rezerva dobičkov	" 1.187.164-86

Urad ravnateljstva:

Via Valdirivo št. 2, (v lastni hiši).

FILIJALKA

BANKE UNION

V TRSTU

e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli, kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih brestuje:

Vrednostne papirje:

po 2 1/2 %	proti 5 dnevni odpovedi
" 2 1/2 %	" 12 " "
" 3 1/2 %	" 4 mesečni "
" 3 1/2 %	" 8 " "
" 3 1/2 %	" 1 letni "

Napoleone:

po 2 1/2 %	proti 20 dnevni odpovedi
" 2 1/2 %	" 40 " "
" 2 1/2 %	" 3 mesečni "
" 3 %	" 6 " "

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2 1/2 % do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur.

Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

Njega svetost

Papež Leon XIII.

sporočili so po svojem zdravniku prof. dru. Lapoponi-ju g. lekarnarju G. Piccoli-ju v Ljubljani prirčno zahvalo za doposlane jim stekleničice

tinkture za želodec

in so njemu z diplomom dne 27. novembra 1897, podelili naslov „dvorni založnik Njihove svetosti“ s pravico v svoji firmi poleg naslova imeti tudi grb Njihove svetosti.

Imenovani zdravnik ter tudi mnogi drugi sloviti profesorji in doktorji zapisujejo bolehamim Piccoli-jevo želodčno tinkturo, katera krepi želodec, povečuje slast, pospešuje prebavljenje in telesno odprtje.

Naročila vsprejema proti povzetju in točno izvršuje

G. Piccoli,

lekarnar pri „Angelu“ v Ljubljani

na Dunajski cesti.

Tinkture za želodec pošilja izd. lovatelj v skatljah po 12 stekleničic za gld. 1-26 a. vr., po 24 stekleničic za gld. 2-40, do 36 stekl. za gld. 3-50, po 75 stekl. za gl. 6-50 (poštni paket ne čez 5 kl. težak), pa 110 za gl. 10-30.

Poštnino mora plačati p. n. naročnik.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje
se prodaja, razun v drugih navedenih tobakarnah, tudi na južnem kolodvoru.